

บทความวิจัย

การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ภาสกร เหมกรณ์*

*ดร. (การบริหารรัฐกิจ), บุคลากรสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา,

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อศึกษา (1) ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (2) แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และ (3) ตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิทั้งนี้ ได้นำหลักการธรรมาภิบาล 6 ด้าน ได้แก่ ด้าน 1) ประสิทธิภาพ 2) การตอบสนอง 3) การเปิดเผยหรือโปร่งใส 4) นิติธรรม 5) การมีส่วนร่วม และ 6) คุณธรรม มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดสำคัญของการศึกษาครั้งนี้

ระเบียบวิธีวิจัยของการศึกษาครั้งนี้ ได้ออกแบบรูปแบบการวิจัยให้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสมโดยเน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลเสริม การวิจัยเชิงปริมาณเป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อให้ได้ข้อมูลจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง ได้ค่าเท่ากับ 0.94 และผ่านการหาค่าความเชื่อถือได้ ที่ระดับ 0.95 ประชากร คือ บุคลากรทั้งหมดที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 448 คน โดยนำประชากรดังกล่าวมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูลสนามดำเนินการระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน ถึง วันที่ 1 กันยายน 2560 เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 367 ชุด/คน คิดเป็นร้อยละ 81.92 ของประชากรทั้งหมด 448 คน วิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา สำหรับสถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการถดถอย พหุคูณ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเฉพาะบุคคล โดยใช้แบบสัมภาษณ์แนวลึกที่มีโครงสร้าง การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว คนละไม่น้อยกว่า 60 นาที จากนั้น จึงนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาประมวล แปลความ และวิเคราะห์ไว้ในตารางพร้อมคำบรรยาย

ผลการศึกษาพบว่า (1) ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่สำคัญคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการไม่มาก ไม่จริงจัง และไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร รวมทั้งขาดตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิตามหลักธรรมาภิบาล (2) แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่สำคัญคือ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิควรกำหนดนโยบาย และแผนงานที่ชัดเจนในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ในเวลาเดียวกัน ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อแจ้งให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจ

อย่างกว้างขวางและทั่วถึง รวมตลอดไปถึงการเตรียมบุคลากรให้มีความพร้อมเพื่อรองรับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการทั้งหมดนี้ ควรดำเนินงานผ่านทางเทคโนโลยีและเครือข่ายที่ทันสมัยทั้งจากหน่วยงานภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย และ (3) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิควรสร้างและนำตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิตามหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้เป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญของการปฏิบัติงาน และนำไปสู่การปฏิบัติจริงอย่างจริงจังและต่อเนื่อง รวมทั้งนำไปพัฒนาต่อยอดต่อไปในอนาคตอีกด้วย โดยตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลทั้ง 6 ด้าน ดังกล่าว ควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) ประสิทธิภาพ (2) การมีส่วนร่วม (3) นิติธรรม (4) การเปิดเผยหรือโปร่งใส (5) คุณธรรม และ (6) การตอบสนอง

คำสำคัญ: การพัฒนา, ขีดความสามารถในการบริหารจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, หลักธรรมาภิบาล

Research

Development of Administrative Capability for higher education institutions according to the Good Governance Principle : A case study in the Chaiyaphum Rajabhat University

*Pasakorn Heamakorn**

**Ph.D. in Public Administration, * Corresponding author, e-mail: passakorn2559@gmail.com*

Abstract

Objectives of this study were mainly to (1) examine problems of administration of private university promotion of the Office of the Higher Education Commission, (2) examine development guidelines of administration of private university promotion of the Office of the Higher Education Commission, and (3) suggest a model of administration of private university promotion of the Office of Higher Education Commission.

Methodology was constructed as a mixed methods research using quantitative research as principal measure and supported by qualitative research. The quantitative research was survey research collecting large field data with questionnaires. The questionnaires passed try out of validity check at level of 0.92 and reliability check at level of 0.93. Population was all 3,180 personnel of 4 private universities in 4 regions with most number of students of each region, and was selected as sample size. Field data collection was conducted during June 1-September -30, 2016, and total 2,556 completed sets of questionnaire which equaled with 80.38% of the 3,180 total population were returned. Data analysis was represented in contingency table with descriptive approach. Statistics exercised were mean, standard deviation, multiple regression, and Pearson's Correlation Coefficient. For qualitative data, in-depth interview of 9 experts and face to face interview with structured in-depth interview form was also applied. Then, the interviewed data was interpreted and analyzed in table with description.

Research findings were (1) the significant problems of administration of private university promotion were the Office of the Higher Education Commission' s lacking of opening broad opportunities for private university participation, and model of administration of private university promotion, (2) the significant development guideline of administration of private university promotion was the Office of the Higher Education Commission should open increasingly and broadly opportunities for private university participation particularly on suggestion on reduction of working procedures or lateness prevention of approval consideration on the private university curriculums, and (3) the model of administration of private university promotion of the Office of

the Higher Education Commission according to the Total Quality Management Concept should consist of 6 major aspects, in priority, 1) opening broad participation opportunities, 2) continuous improvement of operational procedures, 3) teamwork operation, 4) efficiency communication, 5) explicit objective, and 6) operational evaluation.

Keywords: Administration, private university promotion, the Office of the Higher Education Commission

บทนำ

สถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยได้เริ่มมาตั้งแต่รัชสมัยรัชกาลที่ 5 และสถาบันอุดมศึกษาในสมัยนั้นมีหลากหลาย ทั้งโรงเรียนกฎหมาย โรงเรียนแพทย์ และโรงเรียนข้าราชการพลเรือนที่ต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย และได้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งอื่นขึ้นอีกในเวลาต่อมา ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยสังกัดอยู่ในกระทรวงต่างๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สังกัดกระทรวงเกษตร เป็นต้น จนถึงปี พ.ศ.2502 มหาวิทยาลัยทุกแห่งไปสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ต่อมาในปี พ.ศ.2515 มาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ต่อมาในปี พ.ศ.2520 ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐเปลี่ยนชื่อเป็น ทบวงมหาวิทยาลัยมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ไม่อยู่ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงาน เนื่องจากมีการโอนงานกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากกระทรวงศึกษาธิการมาอยู่ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ให้ทบวงมหาวิทยาลัยมีอำนาจควบคุมมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นของรัฐและเอกชนในสังกัดจนถึงปี พ.ศ. 2546 ทบวงมหาวิทยาลัยแปรสภาพเป็นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจนถึงปัจจุบัน โดยปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด จำนวน 156 แห่ง ทั่วประเทศ ประกอบด้วย สถาบันอุดมศึกษาในสังกัด/ในกำกับของรัฐ 81 แห่ง และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 75 แห่ง (ที่มา : ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ - สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา “ประวัติความเป็นมาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา” สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2 5 6 0 จ า ก <http://www.mua.go.th/ohec/history.html>)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษา

ตามหลักธรรมาภิบาล โดยจะศึกษาเป็นกรณีศึกษาเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิซึ่งในปี พ.ศ.2559 เป็นหนึ่งในสี่สถาบันที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติมีคำสั่งเรื่อง การจัดระเบียบและแก้ไขปัญหาดรรมาภิบาลในสถาบันอุดมศึกษา จึงจะขอกล่าวถึงความเป็นมาของมหาวิทยาลัยราชภัฏและมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยที่พัฒนามาจากโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคของประเทศ ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยครู หลังจากนั้น ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ “สถาบันราชภัฏ” ให้กับวิทยาลัยครูทั่วประเทศ จึงมีผลทำให้วิทยาลัยครู เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น สถาบันราชภัฏ ตั้งนั้นมา ในปัจจุบัน (พ.ศ. 2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏมีจำนวนทั้งสิ้น 38 แห่ง ทั่วประเทศ ในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ตั้งอยู่บนที่ดินประมาณ 1,482 ไร่ ได้เริ่มดำเนินการก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2537 และได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นตามมติของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2540 ในสมัยรัฐบาลที่พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเป็นสถาบันการศึกษา หรือเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 บัญญัติให้มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีฐานะเป็นนิติบุคคลโดยสมบูรณ์ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นอิสระของตนเองมีความคล่องตัว และมีเสรีภาพทางวิชาการ มีวัตถุประสงค์สำคัญคือ ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ตลอดจนทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีวิสัยทัศน์ เพื่อให้เป็นมหาวิทยาลัยที่มีวิชาการหลากหลาย มีธรรมาภิบาล และเป็นต้นแบบของการวิจัยชุมชน (ที่มา : มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ “ประวัติความเป็นมา” สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2 5 6 0 จ า ก http://president.cpru.ac.th/mains.php?op=general_history.)

เมื่อพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ในภาพรวม กล่าวได้ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมี ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลายประการ ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ หนึ่ง ขาดแคลน บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ หรือมีขีดความสามารถ สูงในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล สอง มี งบประมาณสำหรับการบริหารจัดการของตามหลักธรร มาภิบาลที่ไม่มากเพียงพอ สาม มีและใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการบริหาร จัดการของตามหลักธรรมาภิบาลไม่มากเพียงพอ และ สี่ ประชาสัมพันธ์การบริหารจัดการของตามหลักธรรมาภิ บาลไม่กว้างขวางและไม่ครอบคลุมมากเพียงพอ เหล่านี้ เป็นต้น นอกจากนั้นแล้ว เพื่อให้เป็นหนทางหนึ่งในการ ทราบและเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถการ บริหารจัดการ รวมตลอดทั้งแนวทางการพัฒนาขีด ความสามารถในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราช ภัฏชัยภูมิ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 หมวด 4 มาตรา 49 และมาตรา 50 ได้กำหนดให้ มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจาก บุคคลภายนอก ทำหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่าย งบประมาณ การจัดการศึกษา การวิจัยของมหาวิทยาลัย และของอธิการบดี แล้วรายงานผลพร้อมเสนอความเห็น ต่อสภามหาวิทยาลัยทุกปี ดังนั้น สภามหาวิทยาลัยราช ภัฏชัยภูมิจึงได้มีคำสั่งที่ 003/2558 ลงวันที่ 12 มกราคม 2558 แต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผลงานของมหาวิทยาลัย โดยให้มีอำนาจและ หน้าที่ตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ราชภัฏ พ.ศ. 2547 และข้อ 11 และข้อ 12 แห่ง ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิว่าด้วย คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 ดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ชัยภูมิ ปีงบประมาณ 2558-2559 (หน้า 1.) และจากผล การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานของ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิรอบ 6 เดือนแรก ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 ดังกล่าว สรุปได้ว่า ปัญหา

เกี่ยวกับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ชัยภูมิมี 4 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาด้านคุณภาพและภาวะผู้นำของ ผู้บริหาร ที่สำคัญคือ ขาดความต่อเนื่องในการวาง นโยบายเนื่องจากเปลี่ยนผู้บริหารทุก 6 เดือน ขาดธรร มาภิบาล ผู้บริหารบางคณะ/สำนัก/สถาบันเป็นผู้ รักษาการ ผู้บริหารบางคณะ/สำนัก/สถาบันขาดภาวะ ผู้นำ และใช้ระบบการเมืองนำวิชาการ
 2. ปัญหาด้านระบบการบริหารจัดการ ที่สำคัญ คือ ระบบอินเทอร์เน็ตไม่เสถียร ขาดโครงสร้างการ บริหาร ระเบียบและประกาศต่าง ๆ ที่ชัดเจน การ เบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า และขาดระบบสวัสดิการ สำหรับบุคลากรเจ้าหน้าที่
 3. ปัญหาด้านการผลิตบัณฑิต ที่สำคัญคือ ห้อง คอมพิวเตอร์และห้องปฏิบัติการเฉพาะทางไม่เพียงพอ รับนักศึกษาได้ไม่ตรงตามแผน และห้องเรียนขาด อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องปรับอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ
 4. ปัญหาด้านการวิจัย สภาพปัญหาที่สำคัญคือ การสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกมีน้อย (ที่มา: คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน. (2558,บทสรุปสำหรับผู้บริหาร หน้า ข). รายงานการ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลมหาวิทยาลัยราชภัฏ ชัยภูมิ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 รอบ 6 เดือน แรก (1 ตุลาคม 2557-31 มีนาคม 2558) โดย คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงาน ซึ่งเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอก)
- ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำปัญหาเกี่ยวกับการ บริหารจัดการดังกล่าวข้างต้นมาประมวลและ กำหนดเป็น “ปัญหาการวิจัย” ของการศึกษาค้นคว้า นี้ กล่าวคือ การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาเพื่อ “พัฒนา หน่วยงาน” หรือ “พัฒนาการบริหารจัดการของ หน่วยงาน” คือ “มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ” ซึ่งเป็น หน่วยงานของรัฐ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยมี ปัญหาการวิจัย ซึ่งหมายถึง “ปัญหาเกี่ยวกับการบริหาร จัดการ หรือปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการ บริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ของมหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมิ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ชัยภูมิบริหารจัดการ หรือนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการไม่มากเท่าที่ควร หรือนำมาใช้อย่างไม่จริงจังและไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร” เนื่องจากเป็นปัญหาที่สำคัญและกำลังประสบอยู่ ขณะเดียวกัน ผู้ศึกษายังได้นำปัญหาการวิจัยดังกล่าวไปปรับใช้ในแบบสอบถามเพื่อช่วยให้ประชากรที่ตอบแบบสอบถามเข้าใจ และตอบคำถามได้อย่างเฉพาะเจาะจง รวมทั้งตรงประเด็นเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏด้วยว่า เท่าที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิได้ประสบปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ประสิทธิภาพ (2) การตอบสนอง (3) การเปิดเผยหรือโปร่งใส (4) นิติธรรม (5) การมีส่วนร่วม และ (6) คุณธรรม บางประการ เป็นต้นว่า (1) **ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านประสิทธิภาพ** เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในทิศทางที่เพิ่มประสิทธิภาพอย่างไม่จริงจังและต่อเนื่อง เช่น นำมาใช้ในการลดขั้นตอน หรือการลดระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เพื่ออำนวยความสะดวกต่อส่วนรวม อย่างไม่จริงจังและไม่ต่อเนื่อง

(2) **ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านการตอบสนอง** เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนการให้บริการที่สร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจ และตอบสนองความคาดหวังของส่วนรวม อย่างไม่จริงจังเท่าที่ควร (3) **ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านการเปิดเผยหรือโปร่งใส** เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในทิศทางที่สนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อส่วนรวมให้รับทราบและเข้าใจ อย่างไม่จริงจังและไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร (4) **ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านนิติธรรม** เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในทิศทางที่สนับสนุนการใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ไม่มากเท่าที่ควร (5) **ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการ**

ด้านการมีส่วนร่วม เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในทิศทางที่สนับสนุนให้ส่วนรวมเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานและการตัดสินใจของมหาวิทยาลัย ไม่มากเท่าที่ควร และ (6) **ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านคุณธรรม** เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในทิศทางที่สนับสนุนให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานอย่างมีคุณธรรม และตรงตามความคาดหวังของสังคม ไม่มากเท่าที่ควร เหล่านี้เป็นต้น (ที่มา: จาก การสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 2 คน ในเบื้องต้นในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ อันได้แก่ (1) ดร.สุภัทร จำปาทอง ตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ (2) นายจร จิตสุขุมมงคล ตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ถ้าหากปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการในเรื่องที่มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิบริหารจัดการ หรือนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการไม่มากเท่าที่ควร หรือนำมาใช้อย่างไม่จริงจังและไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควรดังกล่าว ไม่ได้รับการปรับปรุง หรือพัฒนา ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเกิด (1) **ผลเสียต่อหน่วยงาน** คือ สถาบันอุดมศึกษา กรณีนี้คือมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เช่น ทำให้ขีดความสามารถในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิไม่สูง ไม่ทันสมัย และไม่ได้มาตรฐานสากลมากเท่าที่ควร ทำให้เกิดความขัดแย้งภายในมหาวิทยาลัย การบริหารจัดการไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ รวมทั้งส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนและการขยายงานของมหาวิทยาลัย ตลอดจนส่งผลกระทบต่อด้านลบหรือทำให้มหาวิทยาลัยเสียชื่อเสียงอีกด้วย (2) **ผลเสียต่อบุคลากรของหน่วยงาน** เช่น บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิไม่ได้รับความเชื่อถือ หรือไม่ได้รับการยอมรับ อันส่งผลต่อการเสียขวัญและกำลังใจของบุคลากร และ (3) **ผลเสียต่อประชาชนและสังคม** เช่น

ทำให้นิสิตนักศึกษา ประชาชน และสังคมยอมรับการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิไม่มากเท่าที่ควร

ด้วยเหตุผลที่น่าเสนอข้างต้น จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษาเรื่องนี้ โดยนำหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน มาปรับใช้เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย พร้อมทั้งคาดหวังว่าผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งด้านวิชาการ เช่น การเรียนการสอนการวิจัย และการศึกษาต่อยอด รวมทั้งเป็นประโยชน์ด้านการปฏิบัติงานของหน่วยงาน โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ และสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยนำข้อเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ รวมทั้งตัวแบบของการศึกษาค้นคว้าไปปรับใช้ ในส่วนของประชาชนย่อมได้ประโยชน์จากการนำข้อมูลทั้งที่เป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปใช้เป็นแนวทางสำหรับเข้ามามีส่วนร่วมในการอภิปราย ติดตาม และตรวจสอบการบริหารจัดการของสถาบันการศึกษาของรัฐตามบทบัญญัติของกฎหมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2. ศึกษาและเสนอแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
3. ศึกษาและเสนอตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

กรอบแนวคิดการวิจัย

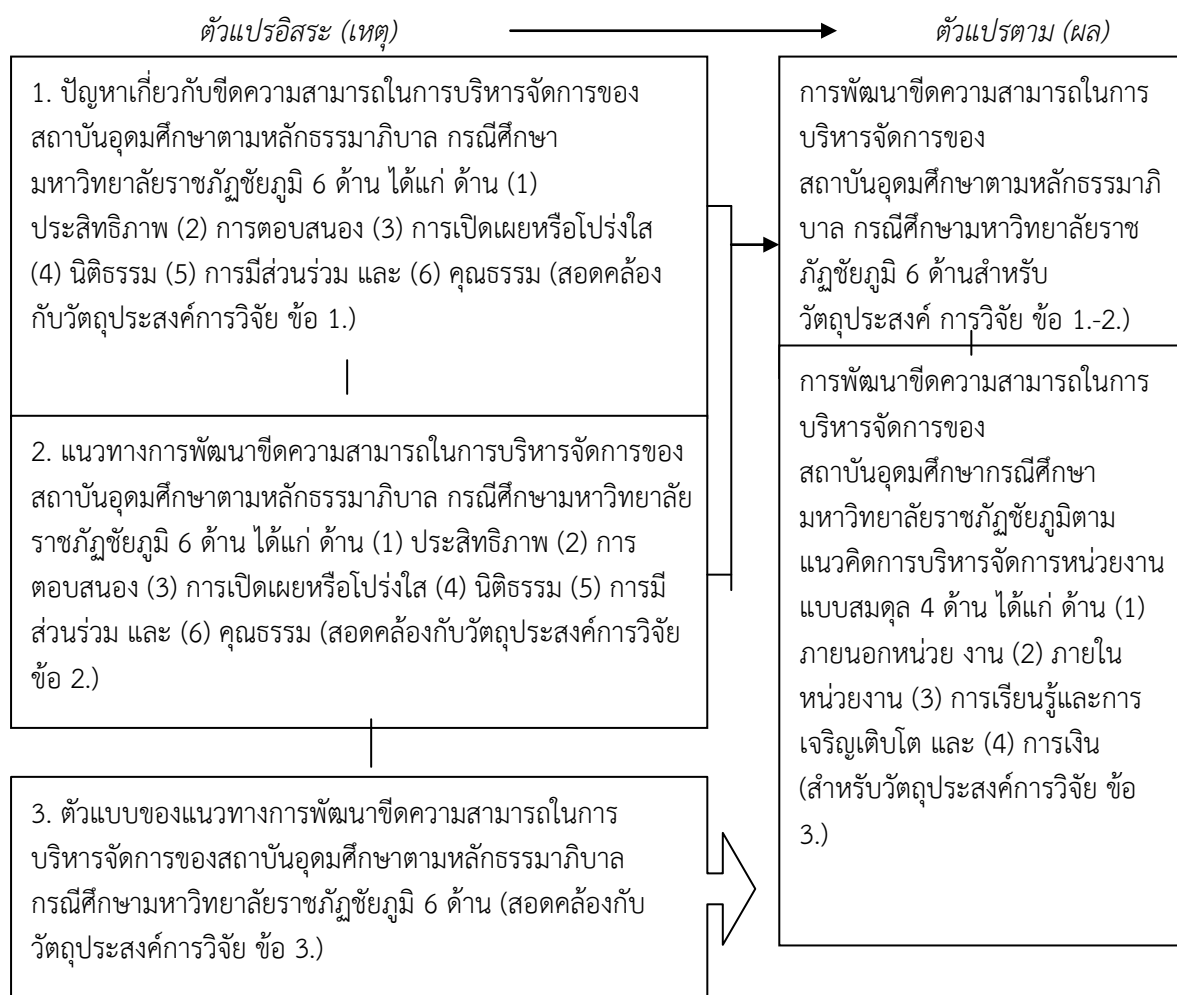
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งกรอบแนวคิดการวิจัยสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณออกเป็น กรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ หรือเหตุ (cause) และกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรตาม หรือผล (effect) ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดให้ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมี

ความสัมพันธ์กันในลักษณะที่เป็นเหตุเป็นผลต่อกัน (causality) กล่าวคือ ผู้ศึกษาได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยส่วนที่เป็นตัวแปรอิสระ คือ "หลักธรรมาภิบาล (Good Governance Principle) 6 ด้าน" ได้แก่ ด้าน (1) ประสิทธิภาพ (2) การตอบสนอง (3) การเปิดเผย หรือโปร่งใส (4) นิติธรรม (5) การมีส่วนร่วม และ (6) คุณธรรม (ที่มา : หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามเจตนารมณ์ของมาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (24 เมษายน 2555)) โดยผู้ศึกษาได้กำหนดให้ตัวแปรอิสระ (เหตุ) ประกอบด้วย 3 ส่วนย่อย ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ (1) ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการ และ (2) แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการ และ (3) ตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยตัวแปรอิสระทั้ง 3 ส่วนนี้ นำไปสู่ตัวแปรตาม (ผล) ที่มีความสัมพันธ์อย่างเป็นเหตุเป็นผลและต่อเนื่องกับตัวแปรอิสระ (เหตุ) ในทิศทางที่ดีกว่าเดิม หรือมีการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม โดยผู้ศึกษาได้กำหนดให้ตัวแปรตามประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1) “การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้าน” ดังกล่าวแล้ว สำหรับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.-2.

2) “การพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของสถาบันอุดมศึกษา กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิตามแนวคิดการบริหารจัดการหน่วยงานแบบสมดุล (Balanced Scorecard หรือ BSC) 4 ด้าน” ได้แก่ ด้าน (1) ภายนอกหน่วยงาน (external perspective หรือ customer perspective) (2) ภายในหน่วยงาน (internal perspective) (3) การเรียนรู้และการ

เจริญเติบโต (learning and growth perspective) และ (4) การเงิน (financial perspective) (วิรัช วิรัช นิภาวรรณ. (2559, หน้า 268-273). 50 แนวคิด ตัวชี้วัด ตัวแบบของการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการที่ยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์เพช. และวิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2552, หน้า 56-61). การบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐ : การวิเคราะห์เปรียบเทียบตัวชี้วัด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์เพช.) สำหรับ วัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3. ดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ที่จัดแบ่งตามวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยแบ่งเป็น 5 ส่วน ได้แก่ (1) รูปแบบการวิจัย (2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (4) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ (5) วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

รูปแบบการวิจัย (research design) ผู้ศึกษาได้ออกแบบรูปแบบการวิจัยให้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสม (mixed methods research) (John W. Creswell and Vicki L. Plano Clark. (2011: 174-175) วิธีการวิจัยแบบผสมนั้น ในทางทฤษฎีหรือในทางวิชาการหมายถึง การผสมในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่านั้น โดยในการศึกษาครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เป็นหลัก ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 80 และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เป็นข้อมูลเสริม ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 20 ในส่วนที่เกี่ยวกับการวิจัยเชิงปริมาณนั้น เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (survey study) ที่ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลสนาม (field data collection) หรือการวิจัยสนาม (field research) เป็นหลักเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งมีประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ บุคลากรทั้งหมดที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จำนวน 448 คน (ที่มา : กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ณ 31 ตุลาคม 2559) ส่วนกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรจำนวน 448 คน ดังกล่าว อันเป็นการนำประชากรทั้งหมดมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง และต่อจากนี้ไปเรียกว่า ประชากร การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างเช่นนี้ เป็นวิธีการสุ่มตัวอย่างประเภทการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (probability sampling) (ที่มา : Ernest L. Cowles and Edward Nelson. (2015, pp. 13-34). *An Introduction to Survey Research*. New York: Business Expert Press, LLC.) ซึ่งหมายถึง การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักวิชาการทางสถิติ

ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ เนื่องจากประชากรของการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นประชากรแฝงหรือประชากรที่ไม่อาจระบุจำนวนได้อย่างชัดเจน หรือได้ง่าย (hidden or hard-to-reach populations) ดังเช่น ประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ (Rowland Atkinson and John Flint, 2001) เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ศึกษาจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยคัดเลือกแบบเจาะจงบุคคล (purposive sampling หรือ purposeful sampling) (Greg Guest, Emily E. Namey, and Marilyn L. Mitchell. (2013, pp. 48-52). *Collecting Qualitative Data: A Field Manual for Applied Research*. Thousand Oaks, California: Sage Publications, Inc.) และเช่นนี้ เป็นการสุ่มตัวอย่างประเภทที่ไม่ใช้ความน่าจะเป็น (non probability sampling) (Greg Guest, Emily E. Namey, and Marilyn L. Mitchell. (2013, pp. 47). ซึ่งหมายถึง การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักวิชาการทางสถิติ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ผู้เชี่ยวชาญ (experts) หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) เพื่อทำการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ (in-depth interview of experts) หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ มีความสามารถ มีประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญ หรือมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษา กรณีนี้คือมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ส่วนนี้ถือว่าเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative data) และเป็นข้อมูลเสริมสำหรับนำไปวิเคราะห์เทียบเคียงกับข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative data) ที่ได้จากการวิจัยสนามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากซึ่งเป็นข้อมูลหลัก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลจากประชากรเป็นจำนวนมาก โดยแบบสอบถามได้ผ่านการทดสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง (validity) ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อหา

ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา หรือหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ได้ค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.94 และได้ทำการทดสอบ (pretest หรือ try out) จำนวน 50 ชุด เพื่อหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม หรือหาค่า Cronbach (Cronbach) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ ได้ค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ที่ระดับ 0.95

ส่วนเนื้อหาภายในแบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามปิดและข้อคำถามเปิด โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรที่ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประเภทของประชากร ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชากรต่อปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชากรต่อแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) และส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชากรต่อขีดความสามารถในการบริหารจัดการหน่วยงานแบบสมดุลงาน 4 ด้าน (ตัวแปรตาม) (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3. เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการ)

ส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีโครงสร้าง (structured in-depth interview form) เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ 2 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้ศึกษา และผู้ช่วยอีก 5 คน ได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 448 ชุด/คน และเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนมาได้จำนวน 367 ชุด/คน (N=367 คน) คิดเป็นร้อยละ 81.92 ของประชากรทั้งหมด 448 คน สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 9 คน ด้วยตนเอง และเป็นการสัมภาษณ์ตัวต่อตัว (face to face interview) ที่ละคน ๆ ละไม่น้อยกว่า 60 นาที

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษานำข้อมูลเชิงปริมาณมาทำการประมวลและวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับคอมพิวเตอร์ โดยวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ในรูปตาราง (contingency analysis) รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analytical approach) อันเป็นการนำเสนอข้อมูลในตารางและเขียนบรรยายใต้ตาราง สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ค่าการถดถอยพหุคูณ (Multiple regression) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's correlation coefficient)

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักมาประมวล แปลความ วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลในเชิงพรรณนา หรือวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive interpretation and analysis) โดยเขียนบรรยายข้อมูลไว้ในตาราง ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งนำมาเสริม หรือเทียบเคียงกับข้อมูลเชิงปริมาณซึ่งเป็นข้อมูลหลักของการศึกษารั้งนี้

ผลของการวิจัย

ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.32) เป็นหญิง และประชากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.77) มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อีกทั้งประชากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.22) เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ส่วนผลการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ มีดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ **6 ด้าน** (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 1.) พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 6 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ย (μ) สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.69) คือ ด้าน

ประสิทธิภาพ ได้แก่ คำถามที่ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในทิศทางที่เพิ่มประสิทธิภาพอย่างไม่จริงจังและต่อเนื่อง เช่น นำมาใช้ในการลดขั้นตอน หรือการลดระยะเวลาในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกต่อส่วนรวม อย่างไม่จริงจังและไม่ต่อเนื่อง”

2. แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2.) พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมากทั้ง 6 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ย (μ) สูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.88) คือ ด้านประสิทธิภาพ ได้แก่ คำถามที่ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิควรนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในทิศทางที่เพิ่มประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เช่น ใช้ทรัพยากร หรือใช้จ่ายงบประมาณอย่างประหยัด และคุ้มค่า หรือเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม รวมทั้งใช้ในการลดขั้นตอน หรือการลดระยะเวลาในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกต่อส่วนรวม”

ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สรุปโดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย (μ) แต่ละด้านจากมากไปน้อยไว้ในตาราง 1

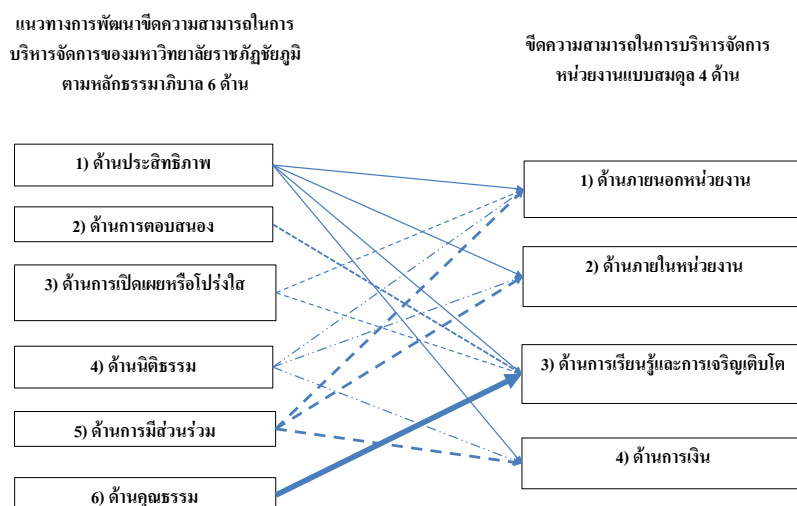
ตาราง 1 สรุปความคิดเห็นของประชากรต่อปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการ และขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยแต่ละด้านจากมากไปน้อย

ค่าเฉลี่ยแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย			
1. ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการ (ประชากรส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมาก)		2. แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการ (ประชากรส่วนใหญ่ล้วนเห็นด้วยในระดับมาก)	
1) ด้านประสิทธิภาพ	3.69	1) ด้านประสิทธิภาพ	3.88
2) ด้านนิติธรรม	3.65	2) ด้านการเปิดเผยหรือโปร่งใส	3.86
3) ด้านคุณธรรม	3.63	3) ด้านนิติธรรม	3.84
4) ด้านการเปิดเผยหรือโปร่งใส	3.57	4) ด้านคุณธรรม	3.83
5) ด้านการมีส่วนร่วม	3.56	5) ด้านการตอบสนอง	3.82
6) ด้านการตอบสนอง	3.54	6) ด้านการมีส่วนร่วม	3.81

จากตาราง 1 ข้างต้น สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชากรต่อ (1) ปัญหาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้าน และ (2) แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้าน (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย 2.) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยที่เรียงตามลำดับจากมากไปน้อยโดยจัดแบ่งตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นของประชากรส่วนใหญ่เป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือเหมือนกัน 1 ด้านแรก ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน ประชากรส่วนใหญ่ยังเห็นด้วยกับอีก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเปิดเผยหรือโปร่งใส นิติธรรม และ คุณธรรม ในลำดับที่ใกล้เคียงกันด้วย สำหรับผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 9 คน ต่อแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดดังกล่าวนี้ พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 9 คน ล้วนเห็นด้วย

3. ตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษา

ตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 3.) พบว่า “แนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้าน ล้วนมีอิทธิพลต่อขีดความสามารถในการบริหารจัดการหน่วยงานแบบสมดุล 4 ด้าน ได้แก่ ด้าน (1) ภายนอกหน่วยงาน (2) ภายในหน่วยงาน (3) การเรียนรู้และการเจริญเติบโต และ (4) การเงิน (ตัวแปรตาม) โดยตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้าน ควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) ประสิทธิภาพ (2) การมีส่วนร่วม (3) นิติธรรม (4) การเปิดเผยหรือโปร่งใส (5) คุณธรรม และ (6) การตอบสนอง” ดังภาพ 2 สำหรับผลการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ต่อ ตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการดังกล่าว พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ 8 คน ในขณะที่ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักอีก 1 คน ไม่มีความเห็น

ภาพ 2 ตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อขีดความสามารถในการบริหารจัดการหน่วยงานแบบสมดุล 4 ด้าน

การอภิปรายผล

1. การอภิปรายผลแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการ ผลการวิจัยพบว่า ประชากรส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากกับแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำถามที่ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิควรนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในทิศทางที่เพิ่มประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เช่น ใช้ทรัพยากร หรือใช้ปัจจัยงบประมาณอย่างประหยัด และคุ้มค่า หรือเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม รวมทั้งใช้ในการลดขั้นตอนหรือการลดระยะเวลาในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกต่อส่วนรวม” เหตุผลสำคัญที่มีส่วนสำคัญทำให้ประชากรส่วนใหญ่ รวมตลอดทั้งผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 9 คน เห็นด้วยกับคำถามดังกล่าว เนื่องจาก (1) การยึดถือและปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลในทิศทางดังกล่าว ย่อมมีส่วนสำคัญทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิบริหารจัดการงบประมาณได้อย่างประหยัด คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด โดยนำงบประมาณส่วนที่เหลือจากการใช้อย่างประหยัดไปใช้พัฒนาเรื่องอื่นที่เป็นประโยชน์ได้มากขึ้น (2) เป็นการปฏิบัติงาน หรือการดำเนินงานที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในเรื่องประสิทธิภาพ หากผู้บริหารและบุคลากรดำเนินงานอย่างจริงจัง หรือนำหลักนี้มาปรับใช้อย่างต่อเนื่อง มีแนวโน้มทำให้การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิประสบความสำเร็จ พร้อมทั้งเกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย บุคลากร และประชาชน รวมตลอดทั้งทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีชื่อเสียงเพิ่มมากขึ้น และ (3) การนำหลักธรรมาภิบาลดังกล่าวมาปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ เช่น ใช้งบประมาณอย่างประหยัด และลดขั้นตอนการทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ย่อมทำให้บุคลากรภายในและประชาชนพึงพอใจ ให้การยอมรับ และให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น

2. การอภิปรายผลรูปแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการ เหตุผลสำคัญทำให้ประชากรส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิมีความเห็นต่อรูปแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการดังกล่าวนี้ ผู้ศึกษามีความเห็นที่ สิบ

เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่เห็นว่า รูปแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้าน ดังกล่าว เป็นตัวแบบที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ รวมทั้งสอดคล้องกับสาระสำคัญของหลักธรรมาภิบาล ความเห็นของประชากรส่วนใหญ่เช่นนี้ สอดคล้องกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ให้ข้อมูลหลักส่วนใหญ่ จำนวน 8 คน จากทั้งหมด 9 คน ที่ให้เหตุผลสำคัญไว้ว่า เนื่องจาก (1) เป็นตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ครอบคลุมสาระสำคัญ หรือขั้นตอนที่สำคัญและจำเป็นของหลักธรรมาภิบาลที่สำคัญและเป็นประโยชน์มากถึง 6 ด้าน (2) หากมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมินำตัวแบบแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลไปยึดถือและปฏิบัติทั้ง 6 ด้าน เช่น นำไปปรับใช้เป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญของการบริหารจัดการ (Key Performance Indicators หรือ KPIs) หรือนำไปปรับใช้ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สำหรับแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ 6 ด้านอย่างจริงจังและต่อเนื่องแล้ว ย่อมมีส่วนสำคัญให้การบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิภาพสูงขึ้น ได้รับการยอมรับ และมีชื่อเสียงเพิ่มมากขึ้น เหตุผลหรือความคิดเห็นข้างหน้าที่ให้ความสำคัญกับการนำตัวแบบที่ครอบคลุมสาระสำคัญ หรือขั้นตอนสำคัญของหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้เป็นกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญของการบริหารจัดการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ย่อมมีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการของหน่วยงานประสบความสำเร็จนั้น สอดคล้องหรือพอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ ภาสกร เหมกรณ์. (2560). “การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา”, วารสาร อัล-ฮิกมะฮ์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ปีที่ 7 ฉบับที่ 14 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2560). ที่อธิบายสรุปไว้ว่า ตัวแบบการบริหารจัดการ

ดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวชี้วัดการปฏิบัติงาน หรือเป็นขั้นตอนที่สำคัญ จำเป็น และชัดเจนสำหรับการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และถ้าหากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานำตัวแบบการบริหารจัดการดังกล่าวไปปรับใช้อย่างจริงจังและต่อเนื่องแล้วย่อมมีส่วนสำคัญทำให้การบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีแนวโน้มประสบความสำเร็จ และ (3) หากนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยเฉพาะด้านประสิทธิภาพด้านการมีส่วนร่วม และด้านคุณธรรม ย่อมทำให้มหาวิทยาลัย บุคลากรภายใน และประชาชนได้รับประโยชน์ ในส่วนของผู้เชี่ยวชาญอีก 1 คน ไม่มีความเห็น

ข้อเสนอแนะ

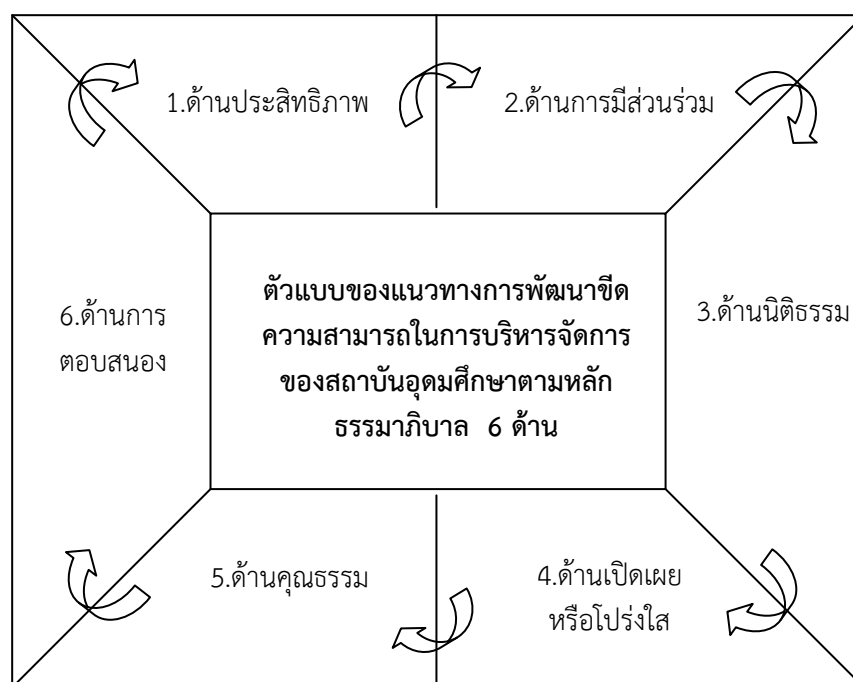
1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิควรมีนโยบายและแผนงานที่ชัดเจนในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการในทิศทางที่เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เช่น นำมาใช้ในการลดขั้นตอน หรือการลดระยะเวลาในการปฏิบัติงานเพื่ออำนวยความสะดวกต่อส่วนรวม นอกจากนี้ ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อแจ้งให้บุคลากรทุกระดับทราบและเข้าใจอย่างกว้างขวางครอบคลุม และทั่วถึง รวมตลอดไปถึงการเตรียมบุคลากรให้มีความพร้อมเพื่อรองรับการบริหารจัดการที่สนับสนุนการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการเพิ่มมากขึ้นอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ทั้งหมดนี้ควรดำเนินงานผ่านทางเทคโนโลยีและเครือข่ายที่ทันสมัย หรือใช้เครือข่ายทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เฉพาะข้อเสนอแนะ หรือแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานผ่านเครือข่าย หรือการใช้เครือข่ายนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ จิตรารักษ์ เตชะชาญ และวิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2559, หน้า 86-97). "การพัฒนาการบริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดขอนแก่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง", *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย* ปีที่ 6 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2559

ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ หน้า 86-97. ที่ได้เสนอแนวทางการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้วยการสร้างเครือข่าย เช่น จังหวัดขอนแก่นควรส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ของโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์โดยผ่านเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก เช่น การสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ต (internet) หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology System) ซึ่งหมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์โทรคมนาคมเพื่อจัดเก็บ ค้นหา ส่งผ่าน และดำเนินการข้อมูล เป็นต้น สำหรับตัวอย่างเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น เทคโนโลยีที่ทันสมัยที่เป็นฮาร์ดแวร์ (hardware) เป็นต้นว่า ดาวเทียม (satellite) คอมพิวเตอร์ และสมาร์ต โฟน (smart phone) รวมทั้งนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่เป็นซอฟต์แวร์ (software) โดยเฉพาะ ซอฟต์แวร์ประยุกต์ เป็นต้นว่า ไลน์ (Line) และเฟสบุ๊ค (Facebook) พร้อมกันนั้น ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2560, หน้า 108-121). "ศักยภาพในการบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายสังคมที่ทันสมัยเพื่อให้บริการประชาชนของเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการตามแนวคิด PANT-ITERMS", *UMT-POLY Journal* (วารสารมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น) ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2560, หน้า 108-121. ที่เสนอแนะเกี่ยวกับเทคโนโลยีและเครือข่ายที่ทันสมัยไว้ว่า ผู้บริหารเทศบาลในจังหวัดสมุทรปราการควรมีความเป็นมืออาชีพหรือสนับสนุนนักบริหารมืออาชีพให้รับผิดชอบในการบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายสังคมที่หลากหลายและทันสมัยเพื่อให้บริการประชาชน ในส่วนของข้อเสนอแนะให้ใช้เครือข่ายที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สฤณีเกียรติ แจ่มสมบูรณ์ (2559, หน้า 182-196) "การจัดการอย่างยั่งยืนกับประสิทธิภาพการบริหารรายการเทิดพระเกียรติของสถานีวิทย์โทรทัศนกองทัพบก", *วารสารสมาคมนักวิจัย* ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2559, หน้า 182-196. ที่ว่า สถานีวิทย์โทรทัศนกองทัพบกควรเผยแพร่รายการเทิดพระเกียรติต่อประชาชนโดยผ่านเครือข่ายที่มีอยู่ เช่น การจัดให้มีรายการโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจ เพิ่มขึ้น และอาจขอความร่วมมือและประสานกับภาคธุรกิจเพิ่มมากขึ้น

1.2 สถาบันอุดมศึกษาควรสร้างและนำตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน ไปปรับใช้เป็นขั้นตอน หรือกลุ่มตัวชี้วัดสำคัญของการปฏิบัติงาน (Key Performance Indicators หรือ KPIs) และนำไปสู่การปฏิบัติจริง รวมทั้งนำไปปรับใช้สำหรับการวางแผน

และการพัฒนาต่อยอดต่อไปในอนาคตอีกด้วย โดยตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการดังกล่าว ควรเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้าน (1) ประสิทธิภาพ (2) การมีส่วนร่วม (3) นิติธรรม (4) การเปิดเผยหรือโปร่งใส (5) คุณธรรม และ (6) การตอบสนอง ดังภาพ 3

ภาพ 3 ตัวแบบของแนวทางการพัฒนาขีดความสามารถในการบริหารจัดการของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ บุคลากร หรือหน่วยงานอื่นควรทำวิจัยโดยใช้แนวคิด กรอบแนวคิด หรือตัวชี้วัดอื่นสำหรับการศึกษาวิเคราะห์ขีดความสามารถในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เช่น แนวคิดการบริหารจัดการที่ยั่งยืน และแนวคิดการบริหารจัดการยุคดิจิทัล (Digital Era Administration Concept) เป็นต้น

2.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ บุคลากร หรือหน่วยงานอื่นควรทำวิจัยในเชิงเปรียบเทียบ เช่น การวิเคราะห์เปรียบเทียบขีดความสามารถในการบริหาร

จัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับภาคเหนือ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล
งาน. (2558). รายงานการติดตาม ตรวจสอบ และ
ประเมินผลมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 รอบ 6 เดือนแรก
(1 ตุลาคม 2557-31 มีนาคม 2558).
จิตรารณณ์ เตชาชาญ และวิรัช วิรัชนิภาวรรณ.
(2559). “การพัฒนาการบริหารจัดการโครงการหนึ่ง
ตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในจังหวัดขอนแก่นตาม
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”, *วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย* ปีที่ 6 ฉบับที่ 2
ประจำเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม 2559 ฉบับ
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. หน้า 86-
97.
ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ - สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา “ประวัติความเป็นมาของสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา” สืบค้นเมื่อ
10 สิงหาคม 2560
จาก [http://](http://www.mua.go.th/ohec/history.html)
www.mua.go.th/ohec/history.html
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ “ประวัติความเป็นมา”
สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2560 จาก
[http://president.cpru.ac.th/mains.php](http://president.cpru.ac.th/mains.php?op=general_history)
[?op=general_history](http://president.cpru.ac.th/mains.php?op=general_history).
ภาสกร เหมกรณ์. (2560). “การบริหารจัดการเพื่อ
ส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา”, *วารสารอัล-
ฮิกมะฮ์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี สาขามนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์* ปีที่ 7 ฉบับที่ 14
(กรกฎาคม-ธันวาคม 2560).
วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2552). *การบริหารจัดการของ
หน่วยงานของรัฐ : การวิเคราะห์เปรียบเทียบ
ตัวชี้วัด*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์
เพชร.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2559). *50 แนวคิด ตัวชี้วัด ตัว
แบบของการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการที่
ยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โพธิ์
เพชร.
วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2560). “ศักยภาพในการ
บริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีและเครือข่ายสังคมที่
ทันสมัยเพื่อให้บริการประชาชนของเทศบาล
ในจังหวัดสมุทรปราการตามแนวคิด PANT-
ITERMS”, *UMT-POLY Journal* (วารสาร
มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น) ปี
ที่ 14 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2560,
หน้า 108-121.
สฤกษ์เกียรติ แจ่มสมบูรณ์ (2559) “การจัดการอย่าง
ยั่งยืนกับประสิทธิภาพการบริหารราชการ
เทิดพระเกียรติของสถานีวิทย์โทรทัศน์
กองทัพบก”, *วารสารสมาคมนักวิจัย* ปีที่ 21 ฉบับที่
3 กันยายน-ธันวาคม 2559, หน้า 182-196.
Cowles, Ernest L. and Nelson, Edward.
(2015). *An Introduction to Survey Research*.
New York: Business Expert Press, LLC.
Guest, Greg., Namey, Emily E., and Mitchell,
Marilyn L. (2013). *Collecting Qualitative
Data: A Field Manual for Applied
Research*. Thousand Oaks, California: Sage
Publications, Inc.